

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 145/2005****z dnia 28 stycznia 2005 r.****nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem dumpingowym z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej<sup>(1)</sup> („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

**A. PROCEDURA****1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA**

- (1) Dnia 30 kwietnia 2004 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*<sup>(4)</sup> wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „kraj rozpatrywany”) do Unii Europejskiej.
- (2) Postępowanie zostało wszczęte w wyniku skargi złożonej w marcu 2004 r. przez Solvay Barium Strontium GmbH („skarżący”), jedyne go producenta węgla baru we Wspólnocie, którego produkcja stanowi 100 % produkcji wspólnotowej. Skarga zawierała dowody na to, że omawiany produkt jest przedmiotem dumpingu oraz że stosowany dumping spowodował istotną szkodę, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.

**2. ZAINTERESOWANE STRONY POSTĘPOWANIA**

- (3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania producenta skarżącego, producentów eksportujących, importerów, dostawców oraz użytkowników, co do których wiadomo, że są zainteresowani, a także przedstawicieli ChRL. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o wysłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Skarżący producent, producenci eksportujący, importerzy, użytkownicy oraz stowarzyszenia użytkowników wyraziły swoje opinie. Wysłuchano wszystkie zainteresowane strony, które o to wystąpiły i wykazały, że powinny zostać wysłuchane.
- (5) Aby pozwolić producentom eksportującym w ChRL na złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), gdyby o to wystąpili, Komisja wysłała formularze wniosku MET i IT wszystkim jej znanym zainteresowanym przedsiębiorstwom chińskim. Pięć przedsiębiorstw poprosiło o MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, lub IT, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają wymogów uzyskania MET.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 56 z 6.3.1996 str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 104 z 30.4.2004, str. 58.

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała, że ze względu na dużą liczbę eksporterów/producentów i importerów może zastosować kontrolę wyrywkową w niniejszym dochodzeniu. Jednak z powodu niższej od oczekiwanej liczby producentów eksportujących w ChRL oraz importerów i użytkowników we Wspólnocie, którzy wyrazili chęć współpracy, zdecydowano, że kontrola wyrywkowa nie była konieczna.
- (7) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym jej zainteresowanym stronom oraz wszystkim innym przedsiębiorstwom, które zgłosiły się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Otrzymano odpowiedzi od skarżącego producenta ze Wspólnoty, pięć niepowiązanych importerów, jednego dostawcy surowców, sześciu użytkowników, jednego zrzeszenia użytkowników oraz pięciu producentów eksportujących w ChRL.
- (8) Komisja pozyskała i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za konieczne do tymczasowego określenia dumpingu, wynikającej szkody oraz interesu wspólnotowego. Wizyt weryfikacyjnych dokonano w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) *producent wspólnotowy*:
- Solvay Barium Strontium GmbH, Niemcy;
- b) *producenci eksportujący w ChRL*:
- Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd,
  - Zaozhuang Yongli Chemical Co.,
  - Guizhou Hongkaj Chemical Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwo Hengyang Hong Xiang Co. Ltd,
  - Guizhou Red Star Developing Co.,
  - Hebei Xinji Chemical Group Co. Ltd;
- c) *niepowiązani importerzy*:
- Kimpe Sarl, Francja,
  - Norkem BV, Holandia;
- d) *użytkownicy wspólnotowi*:
- Ilpea Spa, Włochy.
- (9) Biorąc pod uwagę potrzebę ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL, którzy mogą nie uzyskać MET, przeprowadzono weryfikację w siedzibie poniższego przedsiębiorstwa w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z państwa analogicznego:
- Chemical Products Corporation („CPC”), Cartersville, producent w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

### 3. OKRES DOCHODZENIA

- (10) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody objęło okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. („OD”). Badanie trendów istotnych dla oceny szkody objęło okres od stycznia 2000 r. do końca OD („okres rozpatrywany”).

**B. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY**

## 1. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (11) Rozpatrywanym produktem jest rodzaj węglańcu baru zawierający stront o zawartości wagowej przekraczającej 0,07% i zawierający siarkę o zawartości wagowej przekraczającej 0,0015%, w postaci sproszkowanej, w postaci sprasowanych granulek lub prażonych granulek, pochodzący z ChRL, objęty kodem CN ex 2836 60 00.

## 2. PRODUKT PODOBNY

- (12) Nie wykazano żadnych różnic między rozpatrywanym produktem a węglanem baru produkowanym i sprzedawanym na rynku wewnętrznym w ChRL i Stanach Zjednoczonych Ameryki („USA”), które służyły jako kraj analogiczny w celu ustalenia wartości normalnej odnośnie do przywozów z ChRL. W rzeczywistości węglan baru produkowany i sprzedawany w USA posiada te same właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania, co eksportowany z ChRL do Wspólnoty. Podobnie nie wykazano żadnych różnic między rozpatrywanym produktem a węglanem baru produkowanym przez przemysł wspólnotowy i sprzedawanym na rynku wspólnotowym. Oba produkty posiadają te same właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania. W rezultacie węglan baru produkowany i sprzedawany na rynku wewnętrznym w ChRL oraz węglan baru produkowany i sprzedawany na rynku wewnętrznym w kraju analogicznym, jak również węglan baru produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania. Dlatego uznano, że wszystkie typy węglańcu baru uważa się za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

**C. DUMPING**

## 1. TRAKTOWANIE NA ZASADACH RYNKOWYCH

- (13) W dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozów pochodzących z ChRL wartość normalna zostanie ustalona zgodnie z ustępami 1–6 art. 2 rozporządzenia podstawowego dla producentów, co do których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (14) Skrótowno i wyłącznie w celu konsultacji, poniżej streszczono te kryteria, których spełnienie muszą wykazać wnioskujące przedsiębiorstwa:
- decyzje dotyczące działalności są podejmowane, a koszty są ponoszone w odpowiedzi na sygnały rynkowe, bez znaczącej ingerencji państwa,
  - księgi rachunkowe podlegają niezależnemu audytowi zgodnemu z międzynarodowymi normami rachunkowości i stosowanemu do wszystkich celów,
  - nie ma żadnych znaczących zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,
  - pewność i stabilność prawna są zapewnione przez uregulowania w prawie upadłościowym i majątkowym,
  - wymiana walutowa jest przeprowadzana według kursu rynkowego.
- (15) Pięciu producentów eksportujących w ChRL zwróciło się o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odpowiedziało na formularz wniosku MET dla producentów eksportujących.
- (16) Wnioski dwóch przedsiębiorstw odrzucono na podstawie pierwszej analizy formularza wniosku MET, która nie wykazała spełnienia wszystkich kryteriów. W szczególności przedsiębiorstwa, które były całkowicie lub w przeważającej mierze własnością państwa i posiadały zarząd składający się całkowicie lub w przeważającej mierze z dyrektorów wyznaczonych przez Państwo, nie potrafiły wykazać, że Państwo nie ingerowało w znaczący sposób w decyzje dotyczące ich działalności. W przypadku trzech pozostałych przedsiębiorstw Komisja uzyskała i zweryfikowała w siedzibach tych przedsiębiorstw informacje dostarczone we wnioskach MET i uznane za konieczne.

- (17) Dochodzenie wykazało, że dwa przedsiębiorstwa spełniały wszystkie wymagane kryteria i dlatego przyznano im MET. MET przyznano następującym producentom eksportującym w ChRL:

— Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd,

— Zaozhuang Yongli Chemical Co.

- (18) Poniższa tabela zawiera podsumowanie postanowienia, zgodnie z którym trzem przedsiębiorstwom nie przyznano MET, według każdego z pięciu kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

Przedsiębiorstwo	Kryteria				
	Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze	Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie	Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie	Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret czwarte	Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret piąte
1	Niespełnione				
2	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
3	Niespełnione				

*Źródło:* Zweryfikowane wypełnione kwestionariusze współpracujących chińskich eksporterów

- (19) Rozpatrywanym przedsiębiorstwom umożliwiono wyrażenie swoich uwag odnośnie do powyższych konkluzji.
- (20) Odnośnie do przedsiębiorstwa 2 niemożliwe było ustalenie udziałowców jego przedsiębiorstwa powiązanego ani określenie, kto ostatecznie kontrolował przedsiębiorstwo. Dlatego nie można było wykluczyć znaczącej ingerencji państwa. Chociaż przedsiębiorstwo zakwestionowało to stwierdzenie, nie potrafiło dostarczyć jakichkolwiek informacji lub dowodów, które wykazałyby, że było kontrolowane głównie przez prywatnych przedsiębiorców i było wolne od znaczącej ingerencji państwa. Dlatego uznano, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione.
- (21) W przypadku tego samego przedsiębiorstwa dochodzenie wykazało znaczące uchybienia w kontrolowanych księgach rachunkowych. Audytorzy samego przedsiębiorstwa wyrazili swoje zastrzeżenia odnośnie do m.in. zaksięgowanych kwot sprzedaży, wyceny aktywów i amortyzacji. Przedsiębiorstwo nie wprowadziło jednak żadnych korekt mających na celu naprawę uchybień wykazanych przez audytorów oraz nie potrafiło wyjaśnić, dlaczego do tej pory nie uwzględniono ich zastrzeżeń. Ze względu na te uchybienia nie byłoby możliwe przeprowadzenie rzetelnej kalkulacji dumpingowej na tej podstawie. Chociaż przedsiębiorstwo zakwestionowało te wnioski, nie udzieliło żadnego rozsądnego wyjaśnienia, dlaczego jego księgi rachunkowe miałyby być wiarygodne pomimo tych uchybień. Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione czynniki poddające w wątpliwość wiarygodność ksiąg rachunkowych oraz fakt, że wskazane przez audytorów uchybienia nie zostały poprawione, uznano, że kryterium określone w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie rozporządzenia podstawowego nie zostało spełnione.
- (22) Odnośnie do nabycia aktywów przedsiębiorstwa 2, przedsiębiorstwo nie potrafiło wyjaśnić, na jakich warunkach niektóre aktywa przedsiębiorstwa zostały przekazane z wcześniej istniejącego przedsiębiorstwa będącego spółdzielnią. Dlatego Komisja uznała, że warunki art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione. Przedsiębiorstwo 2 nie zgodziło się z powyższymi wnioskami, lecz nie udzieliło jakichkolwiek informacji lub dowodów dotyczących przekazania aktywów, które wykazałyby, że nie miały miejsca istotne zakłócenia ze strony poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. Dlatego roszczenie wysunięte przez przedsiębiorstwo 2 było nieuzasadnione i zostało odrzucone.
- (23) Skonsultowano się z komitetem doradczym, a bezpośrednio zainteresowane strony otrzymały stosowne informacje. Przemysł wspólnotowy miał możliwość wyrażenia swojej opinii i nie sprzeciwił się postanowieniu odnośnie MET.

## 2. TRAKTOWANIE INDYWIDUALNE (IT)

- (24) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w danym przypadku wprowadza się ogólnokrajowe cło dla krajów podlegających art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem przypadków gdy przedsiębiorstwa potrafią wykazać, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, że: a) mogą swobodnie repatriować kapitał i dochody; b) ich ceny oraz ilości towarów na eksport, jak również warunki sprzedaży są swobodnie określone; c) większość udziałów należy do osób prywatnych. Urzędnicy państwowi w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości; w przeciwnym razie należy wykazać, że mimo to przedsiębiorstwo jest wystarczająco niezależne od ingerencji państwa; d) waluty obce są przeliczane po kursach rynkowych; i e) jakakolwiek ingerencja państwa nie pozwala na obejście środków, jeżeli eksporterom przyzna się różnicowane stawki cła.
- (25) Trzech producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, zwróciło się również z wnioskiem o traktowanie indywidualne. Dlatego Komisja zbadała, czy trzej producenci eksportujący wykazali, że spełniają kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (26) Ustalono, że dwa przedsiębiorstwa (przedsiębiorstwo 1 i 3) są całkowicie lub w przeważającej mierze własnością państwa i posiadają zarząd składający się całkowicie lub w przeważającej mierze z dyrektorów wyznaczonych przez państwo. Przedsiębiorstwa te nie potrafiły wykazać, że są wystarczająco niezależne od ingerencji państwa i w rezultacie nie spełniły warunków określonych w art. 9 ust. 5 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (27) Chociaż trzeci producent eksportujący (przedsiębiorstwo 2) był częściowo własnością prywatną, nie potrafił on wykazać, kto go ostatecznie kontrolował i dlatego niemożliwe było wykluczenie znaczącej ingerencji państwa. W rezultacie przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że spełniało kryterium 9 ust. 5 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (28) Ponadto odnośnie do wszystkich trzech przedsiębiorstw ustalono, że istnieje ryzyko obejścia środków w razie, gdyby omawianym eksporterom przyznano indywidualną stawkę cła. Ryzyko to częściowo wynika z wyżej wspomnianego wpływu państwa na funkcjonowanie dwóch ze wspomnianych przedsiębiorstw oraz z faktu, że trzeci eksporter również nie potrafił wykazać braku znaczącego wpływu państwa. Poza tym, z uwagi na towarowy charakter produktu, którego nie można zidentyfikować jako wyprodukowanego przez konkretnego producenta, ryzyko obejścia środków za pomocą wywozu przez przedsiębiorstwo z niższą stawką cła również uznano za znaczące. Dlatego przedsiębiorstwa nie spełniały postanowień art. 9 ust. 5 lit. e) rozporządzenia podstawowego.
- (29) W rezultacie żaden z trzech eksportujących producentów nie spełniał wszystkich warunków określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dlatego uznano, że IT należy przyznawać żadnemu z eksportujących producentów, którym nie przyznano MET.

## 3. WARTOŚĆ NORMALNA

**3.1. Ustalenie wartości normalnej dla wszystkich producentów eksportujących, którym nie przyznano MET****a) Kraj analogiczny**

- (30) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić normalną wartość na podstawie cen lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej („kraj analogiczny”).
- (31) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Stany Zjednoczone uznano za państwo trzecie o gospodarce rynkowej nadające się do ustalenia wartości normalnej dla ChRL. Zainteresowane strony zaproszono do wyrażenia swoich opinii odnośnie do tego wyboru.

- (32) Trzech producentów eksportujących poddało ten wybór w wątpliwość, twierdząc, że poziom rozwoju gospodarczego, procesy produkcyjne oraz dostęp do surowców w Stanach Zjednoczonych i ChRL są różne. Ponadto wskazano, że poziom konkurencji w Stanach Zjednoczonych jest niski z uwagi na fakt, że istnieje tam tylko jeden producent węgla baru, a rynek wewnętrzny chroniony jest cłami antydumpingowymi. Zaproponowano Koreę Południową, Rosję oraz Indie jako alternatywne kraje analogiczne.
- (33) Komisja prosiła o współpracę inne potencjalne kraje analogiczne, takie jak Indie, Japonia i Brazylia. Jednak żaden producent z tych państw nie wyraził chęci współpracy.
- (34) Komisja uznała, że Korea Południowa nie jest właściwym krajem analogicznym, ponieważ nie posiada krajowych zasobów barytu, najważniejszego surowca, a produkcja węgla baru w tym kraju jest niewielka. Ponadto Komisja odrzuciła Rosję jako właściwy kraj analogiczny, gdyż w Rosji produkuje się węgiel baru o znacznie niższej jakości i z tego powodu nieporównywalny z produktem wytwarzanym w ChRL i we Wspólnocie. Badanie wykazało również, że rynek krajowy w Brazylii jest mały i że poziom jego ochrony jest wyższy niż w Stanach Zjednoczonych, dlatego Brazylii nie uznano za właściwy kraj analogiczny. Ponadto nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że którykolwiek z krajów zaproponowanych jako alternatywne kraje analogiczne jest bardziej odpowiedni niż Stany Zjednoczone.
- (35) Odnośnie do Stanów Zjednoczonych stwierdzono, że wielkość produkcji jest znacząca i reprezentatywna w stosunku do chińskiego wywozu węgla baru.
- (36) Odnośnie do poziomu rozwoju gospodarczego i różnic w procesach produkcyjnych uznano, że istotnie mogą zachodzić pewne różnice. Stany Zjednoczone są gospodarką w wysokim stopniu uprzemysłowioną, a producent w Stanach Zjednoczonych wykorzystuje bardziej zaawansowane i wydajne metody produkcyjne niż te stosowane w ChRL. Należy jednak zauważyć, że nawet jeśli powyższe różnice wpływają na wartość normalną, to w normalnych warunkach powinny się przyczynić do niższej wartości normalnej w Stanach Zjednoczonych, co byłoby korzystne dla chińskich producentów eksportujących. Ponadto w razie potrzeby można zastosować właściwą korektę. W każdym razie, chociaż nie można wykluczyć możliwości zaistnienia lokalnych różnic w zakresie procesów produkcyjnych, nie udowodniono, że w jakimkolwiek kraju innym niż Stany Zjednoczone procesy produkcyjne byłyby bardziej porównywalne do stosowanych w ChRL.
- (37) Odnośnie do konkurencji na rynku krajowym w Stanach Zjednoczonych, producent amerykański konkurował z przywozem z ChRL, Niemiec i Meksyku. Przywóz z tych krajów stanowił około 30 % rynku, co uznano za znaczący udział. Dlatego stwierdzono, że w Stanach Zjednoczonych występuje wysoki poziom konkurencji.
- (38) W odniesieniu do dostępu do surowców stwierdzono, że zarówno Stany Zjednoczone, jak też ChRL należą do największych producentów barytu i posiadają znaczące rezerwy barytu. Dlatego uznano, że dostępność do surowców w Stanach Zjednoczonych i ChRL jest porównywalna.
- (39) Biorąc pod uwagę powyższe, tymczasowo uznano, że Stany Zjednoczone stanowią właściwy kraj analogiczny w myśl art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- b) *Ustalenie wartości normalnej w kraju analogicznym*
- (40) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, została ustalona na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od producenta w kraju analogicznym w zakresie krajowych kosztów i sprzedaży produktu podobnego na rynku porównywalnych typów produktów w Stanach Zjednoczonych.

- (41) Wartość normalną ustalono z użyciem metodologii przedstawionej poniżej w motywach 43–47 oraz 53–59. Sprzedaż krajowa w Stanach Zjednoczonych była reprezentatywna, chociaż niektórych typów produktów nie sprzedawano w ramach zwykłego obrotu handlowego, tzn. sprzedawano je ze stratą. W przypadku tych typów produktów wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego przez dodanie do kosztu wytworzenia rozsądnej kwoty kosztów ogólnych, sprzedaży i administracji („koszty SG&A”) oraz marży zysku. Ponieważ sprzedaż krajowa rozpatrywanego produktu była reprezentatywna, koszty ogólne, sprzedaży i administracji przedsiębiorstwa uznano za wiarygodne i wykorzystano. Odnośnie do marży zysku nie można było wykorzystać marży własnej przedsiębiorstwa realizowanej w krajowej sprzedaży rozpatrywanego produktu, ponieważ sprzedaż ta w sumie przyniosła straty. Wobec braku współpracy ze strony jakiegokolwiek innego producenta w Stanach Zjednoczonych Komisja wykorzystała marżę zysku mającą zastosowanie do produkcji i sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (42) W przypadku wszystkich innych typów produktów wartość normalną ustalono jako średnią ważoną cenę sprzedaży krajowej niepowiązanym klientom przez producenta współpracującego w Stanach Zjednoczonych, skorygowaną zgodnie z poniższym opisem.

### 3.2. Ustalanie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym przyznano MET

- (43) W zakresie ustalenia wartości normalnej Komisja najpierw ustaliła dla każdego współpracującego producenta eksportującego, czy jego całkowita sprzedaż krajowa węgla baru jest reprezentatywna w porównaniu z jego całkowitą sprzedażą eksportową do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, sprzedaż krajową uznano za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowi przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej producenta do Wspólnoty. Na tej podstawie w przypadku obu producentów eksportujących ustalono, że całkowita sprzedaż krajowa rozpatrywanego produktu w okresie dochodzenia została dokonana w ilościach reprezentatywnych.
- (44) W następnej kolejności Komisja ustaliła typy rozpatrywanego produktu sprzedawanego na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami tego produktu sprzedawanymi na eksport do Wspólnoty.
- (45) W przypadku każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na swoich rynkach krajowych, i co do którego stwierdzono, że był bezpośrednio porównywalny z typem węgla baru sprzedawanego na eksport do Wspólnoty, ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna do celów określonych w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego typu węgla baru uznano za wystarczająco reprezentatywną, gdy całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu podczas OD stanowiła 5 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu węgla baru eksportowanego do Wspólnoty. W wyniku tych analiz stwierdzono, że wszystkie oprócz jednego typu produktu sprzedawano w ilościach reprezentatywnych.
- (46) Następnie Komisja zbadała, czy można uznać, że sprzedaż krajowa każdego typu węgla baru, sprzedawanego w kraju w ilościach reprezentatywnych, była dokonywana w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustalając proporcję zyskowej sprzedaży niezależnym klientom rozpatrywanego typu węgla baru.
- (47) Transakcje sprzedaży krajowej uznano za zyskowe, jeśli cena jednostkowa określonego typu produktu równała się lub przekraczała koszt wytworzenia. Do tego celu ustalono koszt wytworzenia każdego typu produktu sprzedawanego na rynku krajowym podczas OD.
- (48) Jeden producent eksportujący wystąpił z żądaniem korekty kosztów rozruchu na podstawie faktu, że produkcja na normalnym poziomie wykorzystania zdolności produkcyjnej zaczęła się dopiero po rozpoczęciu OD. Przedsiębiorstwo rozpoczęło produkcję węgla baru na krótko przed rozpoczęciem OD. Przedsiębiorstwo argumentowało, że po zakupie linii produkcyjnych zainwestowało znaczące sumy w naprawy przed ostatecznym rozpoczęciem produkcji próbnej i normalnej produkcji. Twierdzono, że średnia długość fazy rozruchu dla obu linii produkcyjnych wynosiła 11 miesięcy, a normalna produkcja rozpoczęłaby się 8 miesięcy po rozpoczęciu OD.

- (49) W przeciwieństwie do twierdzeń producenta eksportującego stwierdzono, że wielkości miesięcznej produkcji i sprzedaży były na tym samym poziomie w trakcie całego OD, a w niektórych wypadkach nawet przekraczały wielkości miesięcznej produkcji i sprzedaży w okresie, w którym rzekomo osiągnięto normalny poziom wykorzystania zdolności produkcyjnej. Znaczące wielkości sprzedaży w trakcie całego OD nie wskazywały na sprzedaż produktów pochodzących ze zwykłej produkcji próbnej. W rezultacie uznano, że przedsiębiorstwo produkowało na normalnym poziomie wykorzystania zdolności produkcyjnej przez cały OD. Ponadto przedsiębiorstwo nie wykazało, że podczas rzekomej fazy rozruchu jednostkowy koszt wytworzenia był wyższy niż w okresie, w którym rzekomo osiągnięto normalny poziom wykorzystania zdolności produkcyjnej. W każdym razie nawet, jeśli koszty byłyby wyższe, nie byłoby to wynikiem niższych wielkości produkcji, co dowiedziono powyżej. W rezultacie żądanie korekty odnośnie do kosztów rozruchu uznano za zawierające sprzeczności i niepotwierdzone jakimikolwiek dowodami i z tych powodów je odrzucono.
- (50) Ten sam producent twierdził, że metoda amortyzacji stosowana przez jego przedsiębiorstwo wobec „inwestycji w środki trwałe” nie odzwierciedlała w pełni kosztów związanych z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu. Dokonane inwestycje odpowiadały początkowym kosztom naprawy linii produkcyjnych po ich zakupie i zostały rozliczone w jednym roku finansowym, ponieważ przedsiębiorstwo zakładało, że okres użytkowania naprawionych środków wyniesie mniej niż jeden rok. Przedsiębiorstwo planowało dokonanie dalszych inwestycji po tym okresie. Jednak ze względu na fakt, że linie produkcyjne nie wymagały dalszych napraw, rzeczywisty okres użytkowania inwestycji był dłuższy niż pierwotnie zakładano. Przedsiębiorstwo twierdziło, że z tego powodu okres amortyzacji należy dostosować zgodnie z realiami ekonomicznymi, a koszty zapisane w księgach rachunkowych należy odpowiednio skorygować zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (51) Odnośnie do powyższego twierdzenia uznano, że wyższe niż zwykle koszty napraw w pierwszym roku posiadania używanego sprzętu nie są czymś wyjątkowym, a księgowanie takich wyższych kosztów w pierwszym roku jest zgodne z normalną praktyką rachunkowości. Metody przyjęte przez przedsiębiorstwo nie były zatem nierozsądne, lecz były zgodne z normalną praktyką. Fakt, że w późniejszym okresie nie poniesiono dalszych kosztów napraw, nie usprawiedliwia odstąpienia od normalnej praktyki rachunkowości. Dlatego wysunięte przez przedsiębiorstwo żądanie korekty kosztów w tym zakresie uznano za nieuzasadnione i odrzucono.
- (52) Inny producent eksportujący wysunął żądanie, by wartość produktu ubocznego (siarki) została odjęta od kosztu wytworzenia rozpatrywanego produktu. Siarka jest uzyskiwana z gazu ( $H_2S$ ), który jest automatycznie uwalniany przy produkcji węgla baru. Przedsiębiorstwo nie miało środków technicznych potrzebnych do zmierzenia ilości gazu stosowanego w produkcji siarki i dlatego nie było w stanie sprecyzować swego żądania w kategoriach ilościowych. Ponadto w systemie księgowym przedsiębiorstwa siarka i rozpatrywany produkt były uznawane za dwa oddzielne produkty, a koszty wytworzenia węgla baru ustalono bez uwzględnienia wartości siarki. Na tej podstawie żądanie tymczasowo odrzucono.
- (53) Jak wspomniano w motywie 46, ustalono proporcję zyskowej sprzedaży rozpatrywanego produktu niezależnym klientom na rynku krajowym. W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu węgla baru sprzedawanego w cenie netto równej lub przekraczającej obliczony koszt wytworzenia stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu i gdy średnia ważona cena tego typu produktu była równa lub przekraczała koszt wytwarzania, wartość normalna opierała się na rzeczywistej cenie krajowej obliczonej jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej tego typu produktu dokonanej podczas OD, niezależnie od tego, czy sprzedaż ta była zyskowa czy nie. W przypadkach gdy wielkość zyskowej sprzedaży danego typu węgla baru stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu lub gdy średnia ważona cena tego typu produktu była poniżej kosztu wytwarzania, wartość normalna opierała się na rzeczywistej cenie krajowej obliczonej jako średnia ważona zyskowej sprzedaży wyłącznie tego typu produktu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła 10 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu.
- (54) W przypadkach gdy wielkość zyskowej sprzedaży jakiegokolwiek typu produktu stanowiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu, uznano, że ten konkretny typ produktu był sprzedawany w niewystarczających ilościach, aby cena krajowa dawała odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (55) W wyniku powyższych analiz ustalono, że wszystkie, oprócz jednego, typy produktu były sprzedawane w ramach zwykłego obrotu handlowego ze względu na cenę.



- (56) W przypadku wszystkich typów produktów, które nie były sprzedawane w wystarczających ilościach lub które nie były sprzedawane w ramach zwykłego obrotu handlowego ze względu na cenę, nie można zastosować cen krajowych rozpatrywanego producenta eksportującego w celu ustalenia wartości normalnej i konieczne było użycie innej metody.
- (57) W związku z tym Komisja zastosowała konstruowaną wartość normalną, zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (58) Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna została skonstruowana na podstawie własnego kosztu wytworzenia każdego producenta eksportującego zwiększonego o rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) i marży zysku.
- (59) Ponieważ koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz marża zysku realizowana przez każdego z rozpatrywanych producentów eksportujących na rynku krajowym stanowiły wiarygodne dane w rozumieniu art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz marża zysku producentów eksportujących zostały zastosowane we wszystkich przypadkach, gdzie konstruowana była wartość normalna.

#### 4. CENY EKSPORTOWE

- (60) W przypadku wszystkich współpracujących chińskich producentów eksportujących, którym przyznano MET, sprzedaż eksportową ustalano indywidualnie dla każdego przedsiębiorstwa. Cała sprzedaż eksportowa rozpatrywanych producentów eksportujących do Wspólnoty realizowana była bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów we Wspólnocie i dlatego cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub do zapłacenia.

#### 5. PORÓWNANIE

- (61) Wartość normalną i ceny eksportowe porównano na bazie *ex-works* na tym samym poziomie obrotów. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie korekt, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. We wszystkich przypadkach, gdzie uznano je za uzasadnione, właściwe i poparte zweryfikowanymi dowodami, dokonano odpowiednich korekt.
- (62) Na tej podstawie uwzględniono różnice kosztów opakowania, kosztu kredytu, upustów i rabatów, prowizji, kosztów transportu lądowego, ubezpieczeń, przeładunek, usług posprzedażnych i poziomu obrotów. W zakresie opłat bankowych dokonano korekty zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.
- (63) W zakresie poziomu obrotów stwierdzono, że większość sprzedaży krajowej w Stanach Zjednoczonych dokonano na rzecz użytkowników końcowych, podczas gdy sprzedaż eksportową rozpatrywanych produktów z ChRL dokonywano wyłącznie na rzecz dystrybutorów. Korektę obliczono na podstawie średniej różnicy cen sprzedaży na rzecz użytkowników końcowych i sprzedaży na rzecz dystrybutorów na rynku krajowym w Stanach Zjednoczonych zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego.
- (64) Dalej stwierdzono, że w ChRL duże ilości głównego surowca, barytu, są dostępne bez zastosowania szczególnych procesów górniczych, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych baryt wydobywa się metodą odkrywkową lub podziemną. Ponadto w Chinach surowiec transportuje się do pobliskich fabryk praktycznie bez ponoszenia kosztów transportu, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych koszt transportu barytu z kopalń do fabryk jest znaczący.
- (65) W związku z tym uznano, że uzasadnione były odpowiednie korekty wartości normalnej w Stanach Zjednoczonych, aby sprowadzić warunki produkcji węgla baru w Stanach Zjednoczonych do poziomu porównywalnego z warunkami w ChRL. Dlatego skorygowano wartość normalną przez uwzględnienie najważniejszych różnic w warunkach produkcji, tzn. różnic kosztów wytwarzania i transportu głównego surowca – barytu.

- (66) Wreszcie stwierdzono, że w Stanach Zjednoczonych ponoszone są znaczące koszty środowiskowe, podczas gdy w ChRL takie koszty nie istniały. Dlatego stosownie skorygowano wartość normalną.

#### 6. MARGINES DUMPINGOWY

##### 6.1. Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET

- (67) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, ustalono margines dumpingowy dla każdego producenta eksportującego na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową według typu produktów, jak ustalono powyżej.
- (68) Tymczasowe marginesy dumpingowe dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET, wyrażone jako procent ceny netto CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, są następujące:

— Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd	11,2 %
— Zaozhuang Yongli Chemical	24,4 %

##### 6.2. Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących

- (69) Aby obliczyć ogólnokrajowy margines dumpingowy mający zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w ChRL, Komisja najpierw określiła poziom współpracy. Dokonano porównania pomiędzy całkowitym przywozem rozpatrywanego produktu pochodzącego z ChRL, obliczonym na podstawie danych Eurostat, a rzeczywistymi odpowiedziami udzielonymi w kwestionariuszu przez eksporterów w ChRL, którym nie przyznano MET. Na tej podstawie ustalono, że poziom współpracy był bliski 100%.
- (70) Następnie obliczono margines dumpingowy dla pozostałych eksporterów współpracujących, którym nie przyznano MET, przez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej dla kraju analogicznego i średniej ważonej ceny eksportowej zgłoszonej przez eksporterów współpracujących, aby otrzymać średni ważony margines dumpingowy dla pozostałych eksporterów współpracujących.
- (71) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu tymczasowo ustalono na poziomie 34,0% ceny CIF na granicy Wspólnoty.

### D. SZKODA

#### 1. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (72) Produkcja jedynego współpracującego producenta we Wspólnocie stanowiła 100% produkcji węgla baru we Wspólnocie podczas OD. Dlatego uznano, że stanowi on przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (73) Ponieważ przemysł wspólnotowy składa się z tylko jednego producenta, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do tego producenta musiały być zindeksowane dla zachowania poufności danych.

#### 2. ZUŻYCIE WE WSPÓLNOTIE

- (74) Poziom zużycia we Wspólnocie ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty powiększonej o wielkość przywozu z ChRL i innych krajów trzecich, w oparciu o dane Eurostat. W latach 2000–2002 wspólnotowe zużycie węgla baru spadło o 10% z powodu ogólnej trudnej sytuacji ekonomicznej. Następnie zużycie powróciło do poziomu z roku 2000, przy czym wzrósł poziom przywozu z ChRL

	2000	2001	2002	OD
Zużycie we Wspólnocie (tony)	137,742	130,243	124,568	136,722

## 3. PRZYWÓZ Z ROZPATRYWANEGO PAŃSTWA

- a) *Wielkość i udział w rynku*
- (75) Wielkość przywozu węgla baru z ChRL do Wspólnoty wzrosła z 54 167 ton w roku 2000 do 63 742 ton w OD, tj. o 18 % w ciągu rozważanego okresu. Należy zauważyć, że zanim w OD nastąpił szybki powrót do poprzedniego poziomu, poziom przywozu w roku 2002 spadł do 48 900 ton.
- (76) Odpowiadający przywózowi udział w rynku wynosił około 40 % w roku 2000, a następnie, w rozważanym okresie wzrósł o 19 %, przede wszystkim z uwagi na znaczny wzrost przywozu z ChRL w roku 2003.
- b) *Ceny*
- (77) Średnie ceny przywozu z ChRL systematycznie spadały: z 253 EUR/tonę w roku 2000 do 186 EUR/tonę w trakcie OD.
- c) *Podcinanie cen*
- (78) Na potrzeby analizy procesu podcinania cen porównano średnią ważoną cen sprzedaży wg typu produktu wytwarzanego przez przemysł wspólnotowy dla klientów niepowiązanych na rynku Wspólnoty, skorygowaną do podstawy *ex-works*, do odpowiadającej średniej ważonej cen eksportowych rozpatrywanego przywozu, ustalonej na podstawie CIF z odpowiednią korektą uwzględniającą cła i koszty ponoszone po przywozie. Porównania dokonano po odliczeniu rabatów i zniżek.
- (79) W przeciwieństwie do towarów przywożonych z ChRL, przemysł Wspólnotowy gwarantuje dostarczenie stabilnego produktu zgodnego ze specyfikacjami klienta i zawsze z dokładnie tymi samymi zanieczyszczeniami, a także oferuje usługi dla klientów, takie jak analiza laboratoryjna. Przy porównaniu cen, uwzględniono wartość rynkową tych usług, poprzez korektę cen o 25 % w stosunku do cen przemysłu wspólnotowego, w oparciu o informacje przekazane przez przemysł wspólnotowy.
- (80) Szereg importerów i użytkowników twierdziło, że przemysł wspólnotowy nalicza wyższe ceny z uwagi na wyższą reaktywność swojego produktu. Argument ten należy oddalić, z uwagi na fakt, że eksporterzy z ChRL są w stanie dostarczyć produkty równoważne dla każdego rodzaju produktu produkowanego przez przemysł wspólnotowy, ze względu na postęp techniczny, jaki nastąpił w ostatnich latach. Ponadto najbardziej reaktywny rodzaj węgla baru stanowi mniej niż 5 % sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Z tego względu uznano, że korekta w związku z różnicami reaktywności nie jest konieczna.
- (81) Porównanie wykazało, że w trakcie OD rozpatrywany produkt pochodzący z ChRL sprzedawano na terytorium Wspólnoty po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego o 28–31 % (jeśli wyrażono je jako procent tych ostatnich).

## 4. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (82) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja przeanalizowała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki ekonomiczne mające wpływ na stan przemysłu wspólnotowego.
- (83) Sprawdzono, czy przemysł wspólnotowy nadal dochodzi do poprzedniego stanu w związku ze skutkami subsydiowania lub dumpingu w przeszłości, ale nie znaleziono żadnych dowodów na potwierdzenie takiej sytuacji.
- a) *Produkcja*
- (84) Produkcja przemysłu wspólnotowego spadła w rozważanym okresie o 13 %. W latach 2000–2001 pozostawała stabilna, a następnie zmniejszyła się.

- b) *Zdolność produkcyjna i wykorzystanie zdolności produkcyjnej*
- (85) W rozważanym okresie wykorzystanie zdolności produkcyjnej zmniejszyło się o 14 %. Faktu tego nie da się wytłumaczyć niewielkim 2 % wzrostem ogólnej zdolności produkcyjnej przemysłu wspólnotowego w latach 2001–2002 w rozważanym okresie.
- c) *Sprzedaży, ceny i udział w rynku*
- (86) Wielkość sprzedaży do stron niepowiązanych na terytorium Wspólnoty, w okresie od roku 2000 do OD zmniejszyła się o 17 % (sprzedaż do klientów powiązanych stanowiła mniej niż 1 % ogólnej wielkości sprzedaży), prowadząc tym samym do ograniczenia udziału w rynku z poziomu około 55–60 % do poziomu około 45–50 %. Podczas gdy średnia cena za tonę spadła o 7 %, obrót zmniejszył się o 23 %.
- d) *Zapasy*
- (87) W latach 2000–2001 zapasy produktów gotowych zwiększyły się prawie trzykrotnie. Następnie w ciągu kolejnych dwóch lat ich poziom znacznie się zmniejszył i w trakcie OD był prawie dwukrotnie wyższy niż w roku 2000.
- e) *Zatrudnienie, produktywność i płace*
- (88) W rozważanym okresie zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym zmniejszyło się o 10 %. W tym samym czasie odnotowano stopniowy wzrost płac o 10 %. Produktywność, obliczona na podstawie wyprodukowanych ton przypadających na jednego pracownika, najpierw wzrosła o 3 % w latach 2000–2002, a następnie spadła o prawie 6 %.
- f) *Wzrost*
- (89) Podczas gdy poziom zużycia we Wspólnocie pomiędzy rokiem 2000 i OD zasadniczo się nie zmienił, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 17 %. Z drugiej strony, wielkość rozpatrywanego przywozu zwiększyła się o 18 %. Tendencja ta była jeszcze wyraźniejsza w okresie pomiędzy rokiem 2002 i OD, gdy poziom zużycia we Wspólnocie wzrósł o około 10 %, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadła o ponad 10 %, zaś wielkość przywozu z ChRL wzrosła o ponad 30 %. W związku z tym sprzedaż przemysłu wspólnotowego spadła pomimo wzrostu popytu w okresie pomiędzy rokiem 2002 i OD. W konsekwencji, udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o prawie 9 punktów procentowych, przede wszystkim z powodu przywozu z ChRL, natomiast udział Chin w rynku, w okresie pomiędzy rokiem 2002 i OD, zwiększył się o ponad 7 punktów procentowych.
- g) *Inwestycje*
- (90) W latach 2000–2001 poziom inwestycji wzrósł ponaddwukrotnie. W roku 2002 utrzymywał się na tym samym poziomie, a następnie w roku 2003 powrócił do poziomu z roku 2000. Inwestycje dotyczyły przede wszystkim ochrony i zachowania środowiska.
- h) *Rentowność, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne i zdolność pozyskiwania kapitału*
- (91) Sprzedaż produktu podobnego przez przemysł wspólnotowy nie była opłacalna w całym rozważanym okresie. Podczas gdy w roku 2000 przemysł wspólnotowy znajdował się prawie na progu rentowności, sytuacja uległa pogorszeniu i w OD sprzedaż była wysoce nierentowna (ponad –10 %).
- (92) Także zwrot z inwestycji, wyrażony jako zyski/straty w odniesieniu do wartości księgowej netto aktywów, był ujemny w trakcie całego rozważanego okresu i ulegał pogorszeniu z roku na rok. W OD zwrot z inwestycji mieścił się w przedziale od –25 % do –20 %.
- (93) Przepływy pieniężne wygenerowane przez produkty wytwarzane i sprzedawane na terytorium Wspólnoty zmniejszyły się gwałtownie w okresie pomiędzy rokiem 2000 i OD. Podczas gdy w roku 2000 wartość przepływów miała poziom wysoce dodatni, w roku 2001 miały one wartość ujemną, a w ciągu kolejnych dwóch lat nastąpił dalszy spadek do poziomu przekraczającego –1 000 000 EUR w OD.

- (94) Ponieważ poziom inwestycji był bardzo niski, nie stwierdzono, aby przemysł wspólnotowy miał trudności w związku ze zdolnością pozyskiwania kapitału, czy to w formie kredytów bankowych, czy udziałów kapitałowych od firmy macierzystej.

i) *Wielkość marginesu dumpingu*

- (95) Biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu dumpingowego z rozpatrywanego państwa, wpływ rzeczywistych marginesów dumpingu nie może być uznany za nieistotny.

#### 5. WNIOSEK DOTYCZĄCY SZKODY

- (96) Analiza wyżej wymienionych czynników pokazuje, że pomiędzy rokiem 2000 a OD sytuacja przemysłu wspólnotowego znacznie się pogorszyła. Wielkość sprzedaży w rozważanym okresie spadła o 17 %, prowadząc do znaczącej utraty udziału w rynku. Doszło do spadku średnich cen, a w konsekwencji obrót uległ jeszcze bardziej znaczącemu zmniejszeniu. Taka sama tendencja wystąpiła w przypadku wielkości produkcji oraz wykorzystania zdolności produkcyjnych. Z uwagi na tak niekorzystny rozwój wypadków, w rozważanym okresie rentowność, zwrot z inwestycji oraz przepływy pieniężne znacznie się pogorszyły.
- (97) Ustalono, że sytuacja przemysłu wspólnotowego pogorszyła się tak znacznie, że tymczasowo stwierdza się, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 1 oraz art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

#### E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

##### 1. WSTĘP

- (98) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała, czy przywóz dumpingowy węglału baru pochodzącego z państwa rozpatrywanego przyczynił się do szkody dla przemysłu wspólnotowego w stopniu, który pozwala na uznanie szkody za istotną. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, przeanalizowano także pozostałe znane czynniki inne niż przywóz dumpingowy, aby upewnić się, że ewentualnej szkody spowodowanej przez inne czynniki nie przypisano przywózowi dumpingowemu.

##### 2. SKUTEK PRZYWOZU DUMPINGOWEGO

- (99) W rozważanym okresie przywóz dumpingowy z rozpatrywanego państwa wzrósł znacząco pod względem wielkości (z 54 167 ton do 63 742 ton). Nastąpił także wzrost jego udziału w rynku (o ponad 7 punktów procentowych). Najbardziej istotny wzrost wielkości przywozu miał miejsce w trakcie OD (wzrost o 30,4 % w porównaniu z rokiem 2002), podczas gdy ceny importowe spadały w trakcie całego rozważanego okresu.
- (100) Zbiegło się to w czasie ze zmniejszeniem sprzedaży i wynikłą z tego utratą udziału w rynku dla przemysłu wspólnotowego wynoszącą prawie 9 punktów procentowych oraz spadkiem średnich cen sprzedaży. Przemysł wspólnotowy zmuszony był do obniżenia swoich cen sprzedaży, gdyż były one znacząco podcinane w trakcie OD przez przywóz dumpingowy z ChRL. Z powodu niskich cen sprzedaży przemysł wspólnotowy nie był w stanie pokryć własnych kosztów produkcji, a co za tym idzie – był nierentowny.

##### 3. SKUTEK INNYCH CZYNNIKÓW

a) *Przywóz z innych krajów trzecich*

- (101) W rozważanym okresie wielkość przywozu węglału baru z krajów trzecich wzrosła z 6 500 ton do 8 700 ton, co w trakcie OD odpowiadało udziałowi w rynku wynoszącemu mniej niż 10 %. Krajami trzecimi dokonującymi eksportu węglału baru na teren Wspólnoty były przede wszystkim Brazylia i Rosja.

- (102) W trakcie OD średnia cena przywozu z Rosji wynosiła 278 EUR/tonę. Oznacza to, że produkty rosyjskie były znacznie droższe niż towary importowane z ChRL i jedynie niewiele tańsze od produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy. Zdaniem importerów i użytkowników jakość węgla baru importowanego z Rosji jest niższa zarówno od jakości produktu rozpatrywanego importowanego z ChRL, jak i produktu podobnego sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy. Z uwagi na fakt, że węgiel baru pochodzący z Rosji jest gorszej jakości oraz ma wyższą cenę niż produkt importowany z ChRL nie jest to produkt konkurencyjny na rynku wspólnotowym. W porównaniu z produktem sprzedawanym przez przemysł wspólnotowy, jakość węgla baru z Rosji jest znacznie niższa, co nie jest rekompensowane niewielką różnicą w cenie. Ponieważ produkt rosyjski nie jest konkurencyjny, jego udział w rynku w rozważanym okresie zmniejszył się. Z tego względu stwierdzono tymczasowo, że przywóz z Rosji nie eliminuje związku przyczynowego pomiędzy dumpingiem a istotną szkodą spowodowaną przez przywóz z Chin.
- (103) Średnia cena przywozu z Brazylii w OD wynosiła 186 EUR/tonę. W rozważanym okresie udział przywozu z Brazylii w rynku wzrósł o około 2 punkty procentowe. Uwzględniając niewielki wzrost sprzedaży oraz udział w rynku wynoszący poniżej 5%, stwierdzono tymczasowo, że import nie zniszczył przyczynowo-skutkowej relacji pomiędzy dumpingiem a istotną szkodą spowodowaną przez import z Chin.
- (104) Uwzględniając powyższe, stwierdzono tymczasowo, że przywóz z innych krajów trzecich nie eliminuje związku przyczynowego pomiędzy dumpingiem a istotną szkodą spowodowaną przez przywóz z Chin.
- b) *Rozwój popytu*
- (105) Jeśli chodzi o rozwój popytu, widoczne zużycie węgla baru w latach 2000–2002 spadło, ale przemysł wspólnotowy był w stanie utrzymać swój udział w rynku na tym samym poziomie. Następnie sprzedaż i udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadły, chociaż w OD nastąpił znaczny wzrost zużycia produktu. Jednocześnie przywóz z Chin zdobył udział w rynku, który w rozpatrywanym okresie wzrósł o ponad 7 punktów procentowych. Z tego względu istotnej szkody, jaką poniósł przemysł wspólnotowy, nie można przypisać regresowi popytu na rynku wspólnotowym.
- c) *Wahania kursów walutowych*
- (106) Niektóre strony zainteresowane utrzymywały, że deprecjacja dolara amerykańskiego w stosunku do euro sprzyjała przywozowi węgla baru na teren Wspólnoty Europejskiej. Znaczna większość transakcji przywozowych z rozpatrywanego kraju na teren Wspólnoty Europejskiej jest rzeczywiście fakturowana w dolarach amerykańskich. Euro aprecjonowało w stosunku do dolara amerykańskiego od połowy roku 2002, zaś w sposób znaczący w OD, działając tym samym na korzyść eksportu do strefy euro.
- (107) Jednakże nawet w oparciu o kurs wymiany przeważający na początku roku 2002, przywóz z ChRL podcinał ceny przemysłu wspólnotowego. Ponadto korzystny kurs wymiany wpływałby także na przywóz z innych krajów trzecich, w przypadku których faktury są również wystawiane głównie w dolarach amerykańskich. Fakt, że wahania kursów walutowych nie wywarły istotnego wpływu na przywóz z innych krajów, wskazuje, że nie można go uznać za główną przyczynę gwałtownego wzrostu przywozu dumpingowego z rozpatrywanego kraju.
- (108) Z tego względu stwierdzono tymczasowo, że chociaż aprecjacja euro w stosunku do dolara amerykańskiego mogła sprzyjać przywozowi węgla baru na teren Wspólnoty Europejskiej, nie stanowi ona wystarczającego powodu do wyeliminowania związku przyczynowego pomiędzy przywozem dumpingowym a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- d) *Przywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy*
- (109) Stwierdzono, że przemysł wspólnotowy dokonywał przywozu węgla baru z ChRL, a tym samym przyczynił się do własnej szkody. Jednakże po roku 2001 przemysł wspólnotowy nie dokonywał żadnych zakupów produktów z ChRL, a przed rokiem 2001 dokonywał przywozu wyłącznie w nieznacznych ilościach (około 1 % produkcji własnej). Z tego względu stwierdza się tymczasowo, że przywóz rozpatrywanego produktu z ChRL dokonywany przez przemysł wspólnotowy, jeśli miał on miejsce, nie może stanowić głównej przyczyny istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

e) *Inne czynniki*

- (110) Kilku użytkowników i importerów utrzymywało, że Wspólnota ponosi szkodę z powodu konkurencji, jaką stanowi papka wodna węglanu baru, która eliminuje toksyczny pył wytwarzany w trakcie stosowania węglanu baru w formie proszku. Papka taka produkowana jest przez importerów na terenie Wspólnoty z wykorzystaniem proszku importowanego z ChRL z dodatkiem wody i specjalnych dodatków, już po dokonaniu przywozu.
- (111) Argument ten należy bezwzględnie oddalić, ponieważ przemysł wspólnotowy posiada wiedzę fachową na temat produkcji papki, jednak jej nie upowszechnia, gdyż uważa transportowanie wody za nieekonomiczne. Z tego względu przemysł wspólnotowy, we współpracy z innymi przedsiębiorstwami europejskimi, opracował specjalistyczny sprzęt dla przemysłu produkcji cegieł i glazury, pozwalający użytkownikom węglanu baru mieszać proszek z wodą w miejscu prowadzenia produkcji, eliminując tym samym tworzenie toksycznego pyłu. Przemysł wspólnotowy oferuje zatem produkt konkurencyjny w stosunku do papki. Jednakże z uwagi na fakt, że papka produkowana jest z wykorzystaniem węglanu baru przywożonego z Chin po cenach dumpingowych, może być ona sprzedawana po cenach niższych od ceny proszku dostarczanego przez przemysł wspólnotowy. Właśnie dlatego nie może to być brane pod uwagę jako odrębny czynnik powodujący szkodę, gdyż znaczenie papki wynika z przywozu dumpingowego. I rzeczywiście: gdyby rozpatrywany produkt nie był importowany po cenach dumpingowych, produkt oferowany przez przemysł wspólnotowy, będący produktem konkurencyjnym w stosunku do papki, byłby w stanie konkurować z papką na rynku na uczciwych zasadach.

## 4. WNIOSEK DOTYCZĄCY PRZYCZYNOWOŚCI

- (112) Powyższa analiza pokazuje, że, szczególnie w okresie pomiędzy rokiem 2002 a OD, miał miejsce znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu pochodzącego z rozpatrywanego kraju. W OD wzrósł temu towarzyszył poważny spadek cen sprzedaży oraz wysoki poziom podcinania cen. Wzrost udziału w rynku taniego przywozu pochodzącego z Chin zbiegł się w czasie ze znaczącym spadkiem udziału w rynku przemysłu wspólnotowego, co razem z presją do obniżania cen spowodowało między innymi poważne straty dla przemysłu wspólnotowego w OD. Z drugiej strony, analiza innych czynników, które mogły przyczynić się do powstania szkody dla przemysłu wspólnotowego, pokazała, że żaden z nich nie mógł wyrzucić znaczącego negatywnego wpływu na powstanie takiej sytuacji lub wyeliminować związku przyczynowego pomiędzy przywozem dumpingowym z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- (113) W oparciu o powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego od szkodliwych skutków przywozu dumpingowego, stwierdza się tymczasowo, że przywóz z ChRL spowodował istotną szkodę dla Wspólnoty w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

## F. INTERES WSPÓLNOTY

## 1. UWAGA WSTĘPNA

- (114) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o szkodliwym dumpingu istniały jakiegokolwiek nieodparte powody, aby stwierdzić, że przyjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. Interes Wspólnoty określono na podstawie oceny wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu wspólnotowego, interesu importerów oraz użytkowników rozpatrywanego produktu.

## 2. DOCHODZENIE

- (115) W celu dokonania oceny prawdopodobnego wpływu nałożenia lub nienałożenia odnośnych środków, Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o udzielenie informacji. W związku z tym Komisja rozesłała odpowiednie kwestionariusze do przedstawicieli przemysłu wspólnotowego: 10 dostawców surowców, 18 importerów i 38 użytkowników rozpatrywanego produktu. Odpowiedzi udzielili: jeden dostawca surowców, pięciu importerów, sześciu użytkowników i jedno stowarzyszenie użytkowników.

## 3. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

- (116) Przemysł wspólnotowy dysponuje w pełni zautomatyzowaną linią produkcyjną, funkcjonującą w sposób ekonomiczny, jeśli chodzi o produkcję materiału niespełniającego wymogów technicznych oraz liczbę pracowników w przeliczeniu na każdą wyprodukowaną tonę. Ponadto przemysł ten dokonywał inwestycji zastępczych oraz prowadził ciągły eksport.

- (117) Uznaje się, że nałożenie odpowiednich środków przyczyni się do przywrócenia uczciwej konkurencji na rynku. W razie przyjęcia środków, przemysł wspólnotowy będzie w stanie odzyskać przynajmniej część utraconego udziału w rynku, co z kolei będzie miało pozytywny wpływ na jego rentowność.
- (118) Jak wspomniano powyżej, przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem dumpingowym pochodzącym z rozpatrywanego kraju. Jeśli odpowiednie środki nie zostaną nałożone, sytuacja przemysłu wspólnotowego prawdopodobnie ulegnie dalszemu pogorszeniu. Pociągnie to za sobą dalszy spadek zatrudnienia. Depresja cen wywołana przez przywóz dumpingowy będzie nadal udaremniać wszelkie wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy, w szczególności te zmierzające do odzyskania rentowności. Niepodjęcie odpowiednich środków zagroziłoby istnieniu przemysłu w dłuższym okresie czasu. Nie można także wykluczyć, że jeśli środki nie zostałyby nałożone, jedyny producent wspólnotowy byłby zmuszony do zaprzestania działalności na skutek konkurencji ze strony przywozu dumpingowego.

#### 4. DOSTAWCY SUROWCÓW

- (119) Otrzymano odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu od jednego dostawcy surowców dostarczającego naturalny siarczan baru na rzecz przemysłu wspólnotowego. Jest to jedyny dostawca głównego surowca do produkcji węglańcu baru, mający siedzibę na terenie Wspólnoty.
- (120) Jeśli dojdzie do nałożenia środków, a przemysł wspólnotowy odzyska utracony udział w rynku, również dostawca surowca będzie w stanie sprzedawać większą ilość swojego produktu. Ponieważ rozpatrywany surowiec stanowi główny element obrotu przedsiębiorstwa, nałożenie odpowiednich środków przyczyni się także do poprawy sytuacji finansowej dostawcy surowca.
- (121) Jeśli środki nie zostaną nałożone, nastąpi dalszy spadek sprzedaży przemysłu wspólnotowego, a co za tym idzie także popytu na surowce. Będzie to miało z kolei negatywny wpływ na rentowność dostawcy surowca.

#### 5. IMPORTERZY

- (122) Otrzymano pięć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od importerów, z których wszyscy byli przeciwko nałożeniu środków.
- (123) Część rozpatrywanego produktu importowana w formie proszku z ChRL jest następnie przetwarzana na papkę poprzez dodanie wody i specjalnych dodatków. Ponieważ marża zysku importerów z tytułu sprzedaży rozpatrywanego produktu oraz papki wynosi na podstawie średniej ważonej 6,8 %, importerzy będą w stanie ponieść część kosztów związanych z ewentualnymi podwyżkami cen, a w części obciążyć nimi klientów. Uwzględniając relatywnie niskie cła, które mają być nałożone na przedsiębiorstwa działające w warunkach gospodarki rynkowej oraz dostępne źródła alternatywne, nieobciążone opłatami celnymi, ewentualne podwyżki cen będą ograniczone.
- (124) Uwzględniając fakt, że sprzedaż rozpatrywanego produktu oraz papki stanowi średnio około 15 % całkowitego obrotu importerów, nałożenie cła nie zmieni w sposób istotny sytuacji finansowej importerów.
- (125) Na podstawie powyższego stwierdzono tymczasowo, że skutek środków antydumpingowych, jeśli zostaną one wprowadzone, nie będzie miał prawdopodobnie istotnego znaczenia dla importerów.

#### 6. UŻYTKOWNICY

- (126) Otrzymano sześć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od użytkowników oraz jeden raport od stowarzyszenia użytkowników. Przeprowadzono jedną wizytę weryfikacyjną w siedzibie przedsiębiorstwa dokonującego w trakcie OD największych zakupów węglańcu baru. Sześciu współpracujących użytkowników odpowiadało za 9 % całkowitego wspólnotowego zużycia węglańcu baru w OD. Liczba pracowników zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach bezpośrednio powiązana z produktami, w których wykorzystuje się węgielny bar, wynosiła około 570 osób. Wszyscy użytkownicy współpracujący z wyjątkiem jednego, dokonującego zakupów od przemysłu wspólnotowego, wypowiedzieli się przeciwko nałożeniu ceł antydumpingowych, z obawy przed utratą taniego źródła zaopatrzenia, która mogłaby zaszkodzić ich konkurencyjności na rynku przetwórczym w stosunku do konkurentów w krajach trzecich.



- (127) Użytkownicy węgla baru to głównie producenci szkła do zastosowań TV, przedstawiciele przemysłu produkującego cegły i płytki, sektor ceramiki oraz przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją ferrytu. W oparciu o odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje uzyskane w toku przesłuchania, ustalono, że udział węgla baru w ogólnych kosztach produkcji ponoszonych przez użytkowników wynosił średnio poniżej 8 %.
- (128) Nałożenie ceł nie spowoduje znaczącego obniżenia konkurencji lub niedoboru w zakresie podaży. Przeciwnie – można domniemywać, że przywóz z Chin po cenach konkurencyjnych będzie nadal możliwy, gdyż stawki indywidualnych ceł proponowanych dla chińskich producentów eksportujących są niższe niż ustalone poziomy podcinania cen. Ponadto dostępne są także alternatywne źródła zaopatrzenia z innych krajów trzecich, do których nie mają zastosowania cła. Na podstawie powyższego uznaje się, że użytkownicy będą nadal mogli zaopatrywać się w węgiel baru po konkurencyjnych cenach. Oczekuje się, że wpływ nałożenia ceł na poziom konkurencyjności użytkowników w stosunku do ich konkurentów z krajów trzecich będzie ograniczony.
- (129) Wysuwano twierdzenia, że przemysł wspólnotowy nie jest w stanie zaspokoić całości popytu na węgiel baru na terenie Wspólnoty. W związku z tym należy przypomnieć, że dane środki nie mają na celu zapobieżenia przywózowi na terytorium Wspólnoty, ale zapewnienie, że przywóz nie będzie dokonywany po szkodliwych cenach dumpingowych. Przywóz pochodzący z różnych źródeł będzie nadal zaspokajał znaczącą część popytu wspólnotowego. Z tego względu nie przewiduje się wystąpienia niedoborów w zakresie podaży.
- (130) Na podstawie powyższego stwierdzono tymczasowo, że skutek środków antidumpingowych, jeśli zostaną one wprowadzone, nie będzie miał prawdopodobnie istotnego znaczenia dla użytkowników.

#### 7. KONKURENCJA I ZAKŁÓCENIA W HANDLU

- (131) Odnośnie do skutków ewentualnych środków dla konkurencji we Wspólnocie, rozpatrywani współpracujący producenci eksportujący, mający silną pozycję rynkową, będą prawdopodobnie nadal prowadzić sprzedaż swoich produktów, chociaż już po cenach niedumpingowych. W rzeczywistości względnie niskie stawki celne dla dwóch chińskich producentów eksportujących działających w warunkach gospodarki rynkowej powinny pozwolić im na funkcjonowanie we Wspólnocie w uczciwych warunkach rynkowych. Z tego względu, biorąc pod uwagę całkowity zakres nałożonych ceł, prawdopodobnie nadal będzie istnieć wystarczająca liczba głównych konkurentów na rynku Wspólnoty, w tym producentów w rozpatrywanym kraju oraz producentów z Brazylii, Rosji i Indii. Dlatego też użytkownicy będą nadal mieli wybór spośród różnych dostawców węgla baru. Jeśli, z drugiej strony, nie zostaną nałożone żadne środki, przyszłość jedynego producenta wspólnotowego będzie zagrożona. Jego zniknięcie z rynku przyczyni się zaś do znaczącego obniżenia poziomu konkurencji na rynku wspólnotowym.

#### 8. WNIOSEK DOTYCZĄCY INTERESU WSPÓLNOTY

- (132) Uwzględniwszy powyższe przyczyny, tymczasowo stwierdza się, że nie istnieją nieodparte powody przemawiające przeciwko nałożeniu ceł antidumpingowych w obecnym przypadku.

### G. PROPOZYCJA TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

#### 1. POZIOM USUNIĘCIA SZKODY

- (133) Uwzględniając wnioski dotyczące dumpingu, szkody, przyczynowości i interesu Wspólnoty, należy nałożyć tymczasowe środki antidumpingowe w celu zapobieżenia dalszym szkodom dla przemysłu wspólnotowego spowodowanym przez przywóz dumpingowy.
- (134) W celu ustalenia poziomu cła, uwzględniono poziom ustalonych marginesów dumpingu oraz kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł wspólnotowy.

- (135) Z uwagi na fakt, że przemysł wspólnotowy ponosił szkodę z tytułu przywozu dumpingowego od roku 1999, zysk, który mógł on osiągnąć przy braku przywozu dumpingowego ustalono na podstawie średniej ważonej marży zysku dla produktu podobnego w latach 1996–1998. Na tej podstawie ustalono, że za właściwe minimum zysku, którego przemysł wspólnotowy mógłby się spodziewać przy braku szkodliwego dumpingu, uznać można marżę zysku w wysokości 7,2% obrotu. Następnie poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej, ustalonej na potrzeby obliczeń poziomu podcinania cen z ceną nieszkodliwą produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku Wspólnoty, określono konieczną podwyżkę cen. Cenę nieszkodliwą uzyskano poprzez skorygowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego o rzeczywistą stratę poniesioną w trakcie OD oraz dodanie wyżej wymienionej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania wyrażono następnie jako procent całkowitej wartości importowej cif.
- (136) Ponieważ poziom usunięcia szkody był wyższy od ustalonego marginesu dumpingu, środki tymczasowe powinny być oparte o ten drugi element.

## 2. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (137) W świetle powyższego uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, należy nałożyć tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz pochodzący z ChRL na poziomie niższego dumpingu i niższych marginesów szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W tym przypadku indywidualne stawki celne oraz cło ogólnokrajowe należy nałożyć na poziomie ustalonych marginesów dumpingu.
- (138) Ponieważ produkt jest produktem zamiennym, a różnice cen dla różnych typów produktu nie są duże, ustalono, że cło należy nałożyć w formie indywidualnej kwoty na tonę, co pozwoli zapewnić skuteczność środków oraz nie pozwoli na absorpcję środka antydumpingowego poprzez obniżenie cen eksportowych. Kwotę taką otrzymuje się poprzez zastosowanie marginesu dumpingu do cen eksportowych używanych do obliczenia marginesu dumpingu w trakcie OD.
- (139) Wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu stawki ceł antydumpingowych dla poszczególnych przedsiębiorstw określono na podstawie ustaleń w bieżącym dochodzeniu. Zatem odzwierciedlają one sytuację dla tych przedsiębiorstw ustaloną w trakcie dochodzenia. Te stawki celne (w przeciwieństwie do cła ogólnokrajowego stosowanego dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”) stosuje się więc wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z rozpatrywanego państwa oraz produkowanych przez przedsiębiorstwa będące wymienionymi podmiotami prawnymi. Przywożone produkty produkowane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, nie wymienione z nazwy oraz adresu w działającej części niniejszego rozporządzenia, w tym także przez jednostki powiązane wymienionych z nazwy przedsiębiorstw, nie są objęte tymi stawkami i podlegają stawce celnej stosowanej dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (140) Wszelkie wnioski o zastosowanie tych indywidualnych stawek ceł antydumpingowych przewidzianych dla poszczególnych przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub utworzeniu nowej jednostki produkującej lub sprzedającej) należy niezwłocznie kierować do Komisji<sup>(1)</sup> wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich modyfikacji w zakresie działań produkcyjnych spółki, sprzedaży krajowej i eksportowej związanej na przykład ze zmianą nazwy lub zmianami jednostek produkujących lub sprzedających. Tam gdzie to właściwe Komisja, po zasięgnięciu opinii komitetu doradczego, dokona odpowiedniej zmiany rozporządzenia w drodze aktualizacji listy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (141) Rozpatrywany produkt jest, jak wyjaśniono powyżej, produktem zamiennym nieoznaczonym marką, tak więc rozbieżność indywidualnych stawek celnych jest znacząca. Istnieje również duża liczba producentów eksportujących. Wszystkie te elementy mogą sprzyjać próbom przekierowania strumienia eksportu na eksporterów tradycyjnych korzystających z niższych stawek celnych.

<sup>(1)</sup> Komisja Europejska  
Dyrekcja Generalna ds. Handlu  
Dyrekcja B  
B-1049 Bruksela/Belgia

- (142) Tak więc w przypadku gdyby wolumen wywozu prowadzonego przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej stawki celnej wzrósł o ponad 30 %, rozpatrywane środki indywidualne mogą zostać uznane za nieskuteczne w zakresie przeciwdziałania ustalonemu szkodliwemu dumpingowi. W konsekwencji oraz pod warunkiem, że zostaną spełnione wymagane warunki, może zostać wszczęte postępowanie mające na celu odpowiednie dostosowanie środków pod względem ich formy lub poziomu.

#### H. POSTANOWIENIE KOŃCOWE

- (143) W interesie właściwej administracji należy wyznaczyć okres, w którym zainteresowane strony, które ujawniły się w okresie czasu określonym w obwieszczeniu o wszczęciu dochodzenia, będą mogły wyrazić swoje poglądy na piśmie oraz wnioskować o przesłuchanie. Ponadto należy stwierdzić, że ustalenia dotyczące nałożenia ceł poczynione na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i może zaistnieć konieczność ich ponownego rozważenia dla celów zastosowania jakichkolwiek środków ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

#### Artykuł 1

1. Tymczasowe cło antydumpingowe zostaje niniejszym nałożone na przywóz węgla baru z zawartością strontu przekraczającą 0,07 % wg wagi oraz zawartością siarki przekraczającą 0,0015 % wg wagi, zarówno w formie proszku, granulatu prasowanego, jak i w kalcynowanej formie granulatu, objętego kodem CN ex 2836 60 00 (kod TARIC 2836 60 00 10), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego powinna równać się stałej kwocie określonej poniżej dla produktów wytwarzanych przez następujących producentów:

Kraj	Producent	Stawka celna (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd. 62, Qinglong Road, miasto Songhe, okręg Jingshan prowincja Hubei, ChRL	20,6	A606
	Zaozhuang Yongli Chemical Co. South Zhuzibukuang Qichun, okręg śródmiejski miasta Zaozhuang prowincja Shangdong ChRL	45,7	A607
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	60,8	A999

3. Zwolnienie do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktu, o którym mowa w ustępie 1, powinno podlegać przepisom dotyczącym bezpieczeństwa, odpowiadającym wysokości cła tymczasowego.

4. W przypadku uszkodzenia towarów przed ich wejściem do swobodnego obrotu, a co za tym idzie, gdy cena faktycznie zapłacona lub należna zostaje podzielona w celu określenia wartości celnej zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93<sup>(1)</sup>, kwota cła antydumpingowego obliczona na podstawie stałych kwot określonych powyżej zostanie obniżona o wartość procentową odpowiadającą podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie będą miały obowiązujące przepisy dotyczące ceł.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

*Artykuł 2*

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia (WE) nr 384/96, strony zainteresowane mogą wnioskować o ujawnienie zasadniczych faktów i okoliczności będących podstawą przyjęcia niniejszego rozporządzenia, wyrażać swoje opinie na piśmie oraz wnioskować o wysłuchanie przez Komisję w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi do stosowania niniejszego rozporządzenia w terminie jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

*Artykuł 3*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji  
Peter MANDELSON  
Członek Komisji

---